

РЕШЕНИЕ

№ 664

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12633** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. Ф. К., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-287 от 26.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставено без уважение жалба с вх. № 1012-21-1560 от 18.10.2021г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 19.08.2021г. на Ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ – С. град.

Жалбоподателят счита атакувания административен акт за незаконосъобразен и необоснован. Според изложеното в жалбата, са допуснати сериозни грешки при определяне на индивидуалния коефициент, както и на осигурителния доход за периода 01.07.1999г. до 31.01.2021г. Счита, че не са посочени от Директора на ТП на НОИ С.-град основания, въз основа на които размерът на осигурителния доход за периода след 1999г. е бил намален от 115 242.00 лв. /каквато е била наличната в НОИ информация към 19.01.2021г./ на 74 896.00 лв. към датата на издаване на разпореждането – 27.08.2021г., съответно на обжалваното Решение -26.11.2021г. Излага съображения, че за периода от м. март 1999г. до 31.12.2020г. осигурителният ми стаж се доказва с осигурителни книжки. В обжалваното решение осигурителният доход за периода от 01.03.1999г. до 31.12.2010г. е установен и признат, съгласно отразените в представените осигурителни книжки вноски за ДОО за периода. След това - за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2019г. признатият от Директора на ТП на

НОИ осигурителен доход не съответства на отразените в представените осигурителни книжки и реално извършени вноски за дължим ДОО за периода. Моли оспореният акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата със съображенията посочени в нея, претендира разноски по делото.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител юрк.М., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със заявление № 2113-21-3488 от 01.06.2021 г. С. Ф. К. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, съгласно чл.68а от КСО.

С разпореждане № [ЕГН] от 23.06.2021г. на длъжностното лице по „ПО“, на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68а от КСО, в минимален размер.

С Разпореждане № [ЕГН] от 19.08.2021г. отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е изменена съгласно чл.99, ал.1, т.2, б. „д“ от КСО във връзка с § 22ц от ПЗР на КСО.

С жалба с вх. № 1012-21-1560 от 18.10.2021г. С. Ф. К. обжалва разпореждане от 19.08.2021 г., относно изменението на пенсията за осигурителен стаж и възраст, която е изменена на основание чл.99, ал.1, т.2, б. "д" от КСО във връзка с § 22ц от ПЗР на КСО и определена в действителен размер от датата на отпускането ѝ. Размерът на пенсията е определен по реда на чл.70 от КСО при зачетен осигурителен стаж 7 години и 8 месеца от първа категория и 34 години, 8 месеца и 27 дни от трета категория; общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл.104 от КСО - 47 години, 6 месеца и 7 дни; от индивидуален коефициент /ИК/ - 0,721, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 - 7, ал. 10, т. 1 и ал. 11 от КСО, съгласно приложимата до 01 януари 2019 г. нормативна уредба, от осигурителния доход на жалбоподателя за периода 01.09.1984 г. - 31.08.1987 г. в размер 13112,63 лв. и за периода 01.01.1997 г.- 31.01.2021 г. - 76933,89 лв., от които за периода 01.01.1997 Г.-30.06.1999 г.-2037890,00 лв. /неденоминирани/ и от 01.07.1999 г. до 31.01.2021 г.-74896,00 лв.

След обжалване на Разпореждане № [ЕГН] от 19.08.2021г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване по административен ред е постановено процесното Решение № 2153-21-287 от 26.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което жалбата е оставена без уважение.

По делото е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно – счетоводна експертиза. Според заключението на вещото лице, осигурителният доход, върху който са внесени осигурителни вноски за периода 2009 – 2019г. е в размер на 95 570,00 лева; общият размер на осигурителния доход за периода 01.01.1997 – 31.01.2021г. е 119 799,17 лева; индивидуалният коефициент, изчислен по реда на чл.70, ал.4 до ал.7, ал.10, т.2 и ал.11 от КСО е 0,901; размерът на пенсията на жалбоподателя към датата на пенсионирането 01.06.2021г. е 546,33 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена от лице по чл.147, ал.1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл.149, ал.1 от АПК, във вр. с чл.118, ал.1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл.118, ал.1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Процесното решение е постановено извън едномесечния срок по чл.117, ал. 3, изр. 1 от КСО, но доколкото срокът е инструктивен, това не представлява съществено процесуално нарушение. Издадено е от компетентния орган съгласно чл.117, ал. 3 от КСО - директорът на ТП на НОИ – С. град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл.59, ал.2 от АПК. Отговаря и на изискването за мотивираност съгласно чл.117, ал.3 от КСО, във вр. чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Означен е органът, който го е издал, посочен е адресатът му, отразени са фактическите и правните основания за издаването му, формулирано е ясно и конкретно разпореждане, съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

При издаването на решението не са налице противоречия с материалноправните разпоредби и същото е съобразено с целта на закона. Правните разпоредби, свързани с предпоставките за отпускане и изменение на различните видове пенсии, както и за определяне на техния размер, се съдържат в Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и в подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане. Направените от решаващия орган правни изводи са подробно мотивирани и съдът ги кредитира, като съответстващи на събрания доказателствен материал и на законовите разпоредби.

Спорът в настоящото производство е относно приложението на материалния закон и се свежда до това дали правилно са изчислени размера на индивидуалния коефициент и съответно на отпускнатата пенсия.

При извършено изчисление на ИК по реда на чл.70, ал.8 - 9, ал.10, т.2 и ал.11 от КСО съгласно приложимата след 31 декември 2018г. нормативна уредба, е установено, че ИК 0,6124, изчислен от осигурителния доход на С. К. за периода 01.01.2000 г.-31.01.2021 г. -74092,00 лв., е по-нисък от ИК 0,721, изчислен по реда на чл.70, ал.4 - 7, ал.10, т.1 и ал.11 от КСО, поради което размерът на пенсията е определен от по-благоприятния ИК 0,721.

Претенциите на жалбоподателя, че осигурителният му доход като самоосигуряващо се лице е неправилно намален, което е довело до неправилно определен осигурителен доход за целия период от 01.01.1997 г. до 31.01.2021 г., съответно до изчисляване на по-нисък индивидуален коефициент и размер на пенсията, са неоснователни.

В оспореното решение подробно е описан взетия предвид при изчисляване на ИК и размера на пенсията осигурителен доход за отделните периоди, както и документите, въз основа на които е зачетен осигурителния доход. Осигурителният доход на жалбоподателя като самоосигуряващо се лице е определен при спазване на чл.41, ал.1 от НПОС въз основа на заверена осигурителна книжка за периода до 31.12.2009 г. и издадената служебна бележка от контролните органи на НОИ въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната

система /регистрите на НОИ /.

В мотивите на решението е изяснено и на какво се дължи разликата между представения от жалбоподателя към предявената по административен ред жалба изчислен прогнозен ИК и ИК, от който е определен размера на пенсията, а именно - на несъответствието между подадените данни за осигурителен доход в регистъра на осигурените лица и действителния доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски от жалбоподателя като самоосигуряващо се лице за времето след 2009 г.

Самоосигуряващ е физическо лице, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка / чл.5, ал.2 от КСО/.

В разпоредбата на чл.6, ал.8 от КСО е регламентирано, че осигурителните вноски за лицата по чл.4, ал.3, т.1, 2 и 4 са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово: върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния месечен размер на дохода, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване /ЗБДОО/ за съответната година. /минимални размери са както следва : за 2010 г.- 420 лв.; за периода 2011г. - 2017г. вкл. минималният размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица е в 4 различни размера, съобразно облагаемия доход на самоосигуряващото се лице за предходни години: за 2011г.- съобразно облагаемия доход за 2009г.; за 2012г.- съобразно облагаемия доход за 2010г.; за 2013г.- съобразно облагаемия доход за 2011г.; за 2014г.- в зависимост от облагаемия доход за 2012г.; за 2015г.- съобразно облагаемия доход за 2013г.; за 2016г.- съобразно облагаемия доход за 2014г. и за 2017г.- съобразно облагаемия доход за 2015г.; за 2018г.- минимален размер 510,00 лв.; за 2019г.-560,00 лв.; за 2020г. - 610 лв.; за 2021г.-650 лв./

Съгласно чл.6, ал.9 от КСО окончателният размер на месечния осигурителен доход за лицата по ал.8 се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през предходната година въз основа на данните, декларирани в справка към годишната данъчна декларация по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателните осигурителни вноски се дължат от осигурените лица върху годишния осигурителен доход в размерите за фонд "Пенсии" и за допълнително задължително пенсионно осигуряване и в размерите за фонд "Общо заболяване и майчинство" за самоосигуряващите се лица, които са избрали да се осигуряват в този фонд в срока за подаване на данъчната декларация. Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или установения от органа по приходите при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс облагаем доход от упражняване на трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски. Когато с данъчната декларация за предходната година са декларирани доходи, получени за извършена дейност през минали години, или е определен с влязъл в сила ревизионен акт по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по-висок или по-нисък облагаем доход, лицето подава и коригираща справка за осигурителния доход за съответната година.

Съгласно чл.41, ал.1 от НПОС осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица, на лицата, работещи без трудово правоотношение, и на управителите, прокуристите и контролърите на търговски дружества и на лицата, посочени в чл.19 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица, приета с

Постановление № 30 на Министерския съвет от 2000 г., се установяват с осигурителни книжки, в които се посочват времето, през което лицата са били осигурени, и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. За времето след 31 декември 2006 г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и осигурителен доход и въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. За времето след 1 януари 2016г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ.

С осигурителна книжка може да бъде установен осигурителен стаж и доход само при положение, че осигурителната книжка е надлежно заверена от контролен орган на НОИ. Заверяването на осигурителните книжки на самоосигуряващите се лица се извършва при наличие на данни за внесените дължими осигурителни вноски в информационната система на НОИ. Отразяването на внесени осигурителни вноски в регистъра на осигурените лица, администриран от НАП, и трансферирането на информацията/данните в НОИ, се явява задължителна предпоставка за зачитане на осигурителен стаж и осигурителен доход. Липсата на информация в НОИ за внесени осигурителни вноски от самоосигуряващото се лице препятства зачитането на осигурителен стаж/ доход в пенсионното производство.

Съгласно чл.5, ал.4 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за:

1. осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване;

2. декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица; декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл. 4, ал. 5 и 9.

Подаването на данни по чл.5, ал.4 от КСО не е равносилно на внасяне на дължимите осигурителни вноски от самоосигуряващите се лица, като подадените данни по чл.5, ал.4 от КСО не могат да служат за установяване на осигурителен доход от тези лица /арг. чл.41, ал.1 от НПОС/.

От приложенията към заключението на съдебно-счетоводна експертиза се установява, че осигурителният доход на жалбоподателя като самоосигуряващо се лице, взет предвид от вещото лице, е определен не въз основа на документите, въз основа на които се установява осигурителния доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски от самоосигуряващите се лица, а в нарушение на чл.41, ал.1 от НПОС е взет предвид осигурителен доход въз основа на незаверена осигурителна книжка за периода 01.01.2010 г.-31.12.2015 г. /лист 50 и сл. от делото/, подадените с декларации данни в Регистъра на осигурените лица и представените от жалбоподателя

служебни бележки, издадени от ОК „Адвокат“ за периода 01.01.2011 г.-31.12.2019 г. Издадените след постановяване на оспореното решение служебни бележки от ОК „Адвокат“ свидетелстват за извършени плащания на осигурителни вноски за периода 2011 г.-2019 г. към осигурителната каса, но не доказват отразяването на тези данни от компетентата НАП на внесени в дължимия размер осигурителни вноски за периода. Представените вноски бележки са за внесени суми за задължения по ЗДФЛ и не представляват доказателство за внасяне на дължими осигурителни вноски. Отразените в заключението данни за периода 2010г.- 2019г. не съответстват на данните за внесени дължими осигурителни вноски, отразени в регистрите на НОИ, въз основа на които след извършена проверка от контролен орган на НОИ и в съответствие с определените в ЗБДОО минимални размери на осигурителния доход, върху който се дължат авансови осигурителни вноски от жалбоподателя като самоосигуряващо се лице за съответните години, е издадена служебна бележка съгласно чл.41, ал.1 от НПОС.

Неправилното определяне в оспореното заключение на осигурителния доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски от жалбоподателя като самоосигуряващо се лице, съответно води и до неправилно изчислен индивидуален коефициент и размер на пенсията.

Видно от изложеното пенсионните органи са приложили правилно материалния закон, относим към размера на изплащаната на жалбоподателя пенсия, като не са допуснати грешки при изчисляването ѝ.

При този изход на спора е основателна претенция на процесуалния представител на директора на ТП на НОИ – С.-град да бъде осъдена жалбоподателката да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., на основание чл. 143 ал. 4 АПК, чл. 78 ал. 8 ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед на изложеното и на основание на чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, във връзка с чл. 118 от КСО, Административен съд София-град, Трето отделение, 46-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ф. К., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-287 от 26.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставено без уважение жалба с вх. № 1012-21-1560 от 18.10.2021г. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 19.08.2021г. на Ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА С. Ф. К., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: